

Zoe kaj ŝia bofratino Bridget (p. 131-133). Parte tio povas ŝuldiĝi al la karikaturo karaktero de Bridget.

La lingvaĵo de Steele estas alia bona trajto de *La fotoalbumo 2*. Ĝi fluas glate kaj portas la rakonton sen stumblaĵoj. Nenie oni indikas ĉu sekvas plia(j) volumo(j), sed laŭ la karaktero de

la fino ŝajnas evidente ke jes. La tria generacio ĵus komencis naskiĝi. La eldonejo IEM sub editorado de Herbert Mayer ĉiam prezentas teknike belajn verkojn. Ĉi-okaze oni tamen ial elektis mikroskopian kaj malgrasegan litertipon.

Sten Johansson

Unika kaj subteninda projekto pri esperantologio

Esperantologio / Esperanto Studies, n-ro 3. Red. Chrisler Kiselman. Dobřichovice: KAVA-PECH, 2005. 68p. 21cm. ISSN 13113496. Prezo: € 7,50

Tre bedaŭrinde, sed fakte, pri esperantologio kaj interlingvistiko okupiĝas relative malmultaj sciencistoj, kvankam ĉi tiu fako meritis multe pli da atento kaj apliko. La plej freŝa kajereto de la revuo *Esperantologio / Esperanto Studies / EES*, kiu estis fajne preparita de Christer Kiselman de la Upsala universitato (Svedio) kaj presita de la eldonejo KAVA-PECH (Ĉeĥio), iusence iom respegas la

nefacilan staton de ĉi tiu fako. Unue la revuo aperas tro malofte kaj tro malregule, due kontribuajtoj tro malabundas, trie vere novaj kaj signifaj esperantologiaj studoj evidente estas malfacile akireblaj, ĉar tro malmulte produktataj. La ĉi prezentita kajero estas, kun 68 paĝoj, do entute nur la tria post du antaŭaj numeroj en la jaroj 1999 kaj 2001! Tamen. Tio, kion oni tenas en la manoj, estas laŭ amplekso ja modesta, sed enhave des pli juvela, surpriza.

La laboro plenumita malantaŭ tiuj artikoloj estas konsiderinda. Precipe elstaras en ĉi tiu numero la psikolingvista esploro de Hiroshi Nagata kaj Renato Corsetti, kiu traktas la temon „Influo de gepatra lingvo sur la lernadon de Esperanto“ pere de du taskoj: juĝado de akceptebleco de frazoj kaj libera priskribado de bildo. En tiu laboro, kies dumaj rezultoj estas publikigitaj, partoprenis entute 111 parolantoj angla-, pers-, hungar- kaj ruslingvaj, malsamaj rilate la sperton en la scipovo de Esperanto (komencantoj, progresantoj kaj spertuloj). Ĉi tiu empiria esploro, kiu, konfese, estas eble eĉ por fakuloj ne tre facile digestebla, estis subtenita de la FAME-Fondaĵo kaj finita en 2002. Studoj de tiu speco ekzistas tre malmultaj. Samtempe la aŭtoroj montras sin konvinkitaj „ke Esperanto povus fariĝi unu el la plej bonaj testlingvoj por esplori diversspecajn problemojn en lingvistiko kaj psikolingvistiko, aparte pro ties fleksebleco pri sintaksa strukturo kaj vortfarado“.

Aliaj kontribuajtoj priskribas la esperantologian agadon de Gesellschaft für Interlinguistik/GIL (Renato Corsetti), analizas nove trovitajn dokumentojn de la „Mondlingva Klubo“ de Nurenbergo el la urba arkivo, ilustrante la ŝanĝigantan identecon de tiu frua planlingva organizo, kiu servis kiel ĝermego por la posta berlina Esperanto-grupo (Marcus Sikosek). Same el la historio de esperantologio estas rememorigate pri la unua esperantologia periodaĵo *Lingva Kritiko* kiu en 1932-1935 aperis kiel aldono al *Heroldo de*

Esperanto ĉefe dank' al la klopodoj de Teo Jung en Kolonjo. En la komentita kronologia indekso estas menciitaj la tiamaj diskutoj esperantologiaj (Bernhard Papst). Krom la artikolo de Sikosek, ĉiuj aliaj kontribuajtoj estas verkitaj en Esperanto.

Ĉi unika projekto estas „ia“ daŭrigo de la iama revuo *Esperantologio*, kiun redaktis Paul Neergaard dum la jaroj 1949–1961. Eĉ se pro la supre menciitaj kialoj oni emus dubi pri la senco kaj esenco de la relanĉita revuo-projekto, estas absolute klare, ke necesas subteni ĝin kaj klopodi, por ke povu aperi regule pli da eldonoj kun signifaj novaj sciencaj kontribuajtoj. Finfine, la sukceso de la Esperanto-movado dependas ankaŭ de la kondiĉo, ke esperantologoj kaj interlingvistoj kapablas efektiviĝi profesian verkadon, interesi la publikon pri sia fako kaj vastigi la rondon de fakuloj.

Cetere, la revuo kaj ĝia enhavo estas atingeblaj ankaŭ rete sub la adreso <http://www.math.uu.se/esperanto>. La unua kaj dua kajeroj estas ankoraŭ haveblaj ĉe UEA kaj ĉe kiselman@math.uu.se.

Andreas Künzli

La angulo de

Esperantlingva Verkista Asocio
<http://www.everk.org/>

Edmond Privat: El: «Ĉu en tombejo?»

Dum tie vi staris en nigra mantelo
kaj ĉerkon en foston aŭskultis degliti,
ĉu brilis la suno? Ĉu bluis ĉielo?
La tombon neniam mi volis viziti.

Sur tombo violojn vi ŝutis kun ploroj,
kaj iu kun rozoj vin iris imiti.
Mi dankas, amikoj, pro larmoj kaj floroj;
la tombon mi tamen ne volas viziti.

Eksidas la vintro, dum falas arĝento,
sur krucoj granitaj por longe mediti;
kaj kantas la neĝo pri l' dolĉa silento,
eĉ nun mi la tombon ne volas viziti.

Edmond Privat (1889-1962), el Svislando, estis eminenta esperantisto dum la unua duono de la pasinta jarcento. Li estis prezidanto de UEA, kaj multfacete kontribuis al la movado. Lia literatura agado certe ne estas lia plej konata flanko, kaj tamen ĝi certe meritas rekonsideron.